

PARAULA I VIDA

Maria ens va al davant

Als inicis de l'Advent la mirada dels creients se'n va vers la Verge Maria, la nostra Mare Immaculada, model d'acollida de l'acció de l'Esperit Sant i model d'acollida dels germans, com ens reclama el «caminar junts» del Sínode en l'etapa diocesana. Ella és el nostre gran model en el camí sinodal. Ella camina al davant i obre el camí de l'Església.

Maria va rebre de l'arcàngel Gabriel l'anunci de la vinguda del Verb de Déu a les seves entranyes, per obra de l'Esperit Sant, i no dubtà del que li era anunciat, sinó que va creure i va donar-se del tot a aquest Misteri de Presència i d'Amor. Amb un sí ple d'entrega incondicional als designis del Pare, acollia la salvació i la feia possible per a tota la humanitat. Un sí, una llibertat lliurada, una obediència humil i pobra, un cor tot immaculat i ple de Déu, que acceptava la gran vocació de ser Mare de tots els pobles, fills seus en Crist.

Sant Bernat de Claravall, en una esplèndida *homília*, la quarta, recrea un diàleg del creient amb la mateixa Verge Maria, en el moment històric i tan misteriós de l'anunciació a Natzaret. Tothom espera la resposta de Maria i per això Bernat dona pressa a la Verge fent-li notar que en les seves mans està el preu de la nostra salvació. Si consent al que l'àngel li proposa en nom de Déu, tots serem deslliurats; ja que si per la Paraula eterna de Déu vam ser creats, i a pesar d'això tots hem de morir, amb la breu resposta de Maria —un sí ben humil però carregat del futur de la història humana—, tots serem restablerts i cridats a la vida. De la seva resposta en depèn el consol dels miserables, la redempció dels captius, la llibertat dels condemnats, la salvació de tots els fills d'Adam. I li aconsella que no ho refusi, que no es retardi, que

no receli... sinó que cregui i que digui que sí. Tots hi érem a Natzaret demanant a la Verge Maria el seu sí! I li diu Sant Bernat: «*Obre, Verge feliç, el cor a la fe, els llavis al consentiment, les entranyes puríssimes al Creador. Mira que el desitjat de tots els pobles està trucant a la teva porta. Si trigues a obrir-li, passarà de llarg, i després tornaràs amb dolor a cercar l'estimat de la teva ànima. Aixeca't, corre, obre. Aixeca't per la fe, corre per la devoció, i obre pel consentiment. I la Verge va dir: "Heus aquí l'esclava del Senyor; que es faci en mi segons la teva paraula".*»

Aprofundim les actituds de la Verge Maria per tal d'imitar-les:

- escoltar més la Paraula de Déu, dedicant-li major atenció,
- apartar-se sempre del pecat i de la mediocritat de vida,
- respondre amb promptitud i generositat el que Déu ens fa saber en l'oració i els fets de cada dia,
- comprometre's a estimar tothom, acollint els sofriments dels qui ens envolten,
- anar sempre més lluny dels càlculs i les pors, la indiferència i l'egoisme,
- i donar un sí ben generós a Déu, passi el que passi, sabent que allò que Ell ens demani, segur que serà bo per a nosaltres.

Això és l'Advent: estar atents i confiar en el Déu que arriba, per obrir-li així que truqui i ens trobi vetllant, oberts a respondre un sí ben generós a la seva crida. Com Maria, la Mare Immaculada, tota de Déu i tota nostra!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Beatificació a Manresa de tres frares caputxins màrtirs

L'Arquebisbe d'Urgell va assistir, juntament amb d'altres bisbes de Catalunya i el Nunci del Sant Pare a Espanya, a la festa de beatificació de tres frares de l'orde de Framenors Caputxins que van ser martiritzats en la persecució religiosa durant la Guerra Civil Espanyola (1936-1939).

Es tracta dels nous beats Benet de Santa Coloma, Domènec de Sant Pere de Riudebitlles i Josep Oriol de Barcelona. El Cardenal Marcello Semeraro, en nom del Sant Pare Francesc, va beatificar els frares. A l'acte hi eren presents el Vicari general de l'orde dels Framenors Caputxins i el P. Provincial, així com molts frares i altres religiosos i religioses franciscans, molts sacerdots i fidels provinents dels llocs d'origen dels beats i de Manresa.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La millor notícia que el nostre món pot rebre

Som cridats a estimar com Déu ens estima. Aquesta és la millor notícia que el nostre món pot rebre: una Església, uns cristians, unes persones, que fan de l'amor l'eix i el motor de les seves vides, persones més promptes a perdonar i a comprendre que a jutjar, persones que cada matí paren l'orella i obren el cor per oferir consol i amor, persones que

saben donar gratuïtament el que han rebut gratuïtament, persones de cor net, humils, que volen escampar aquesta Bona Notícia arreu.

«La fidelitat i l'amor es trobaran, s'abraçaran la bondat i la pau... La justícia anirà al seu davant i la pau li seguirà les petjades» (*Psm 84*).

Faig una invitació a lluitar contra el mal, a vetllar per tal de renovar cons-

tantment l'opció per la vida, pel Regne de Déu; aquest Regne que consisteix en «la justícia, la pau i el goig de l'Esperit Sant» (*Rm 14,17*).

Ens sabem continuadors de la missió d'Aquell a qui seguim: Jesucrist, que va ser ungit i enviat a «portar la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits» (*Lc 4,18*).

Un programa que omple de joia i vida a qui s'hi endinsa.

Gràcies Organyà per deixar ressonar l'amor, des de les teves homilies, segle rere segle.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

PALABRA Y VIDA

María va delante

En el inicio del Adviento la mirada de los creyentes se dirige hacia la Virgen María, nuestra Madre Inmaculada, modelo de acogida de la acción del Espíritu Santo y modelo de acogida de los hermanos, como nos reclama el «andar juntos» del Sínodo en la etapa diocesana. Ella es nuestro gran modelo en el camino sinodal. Camina delante y abre la senda de la Iglesia.

María recibió del arcángel Gabriel el anuncio de la venida del Verbo de Dios a sus entrañas, por obra del Espíritu Santo, y no dudó de lo que le era anunciado, sino que creyó y se dio del todo a este Misterio de Presencia y Amor. Con un sí lleno de entrega incondicional a los designios del Padre, acogía la salvación y la hacía posible para toda la humanidad. Un sí, una libertad entregada, una obediencia humilde y pobre, un corazón todo inmaculado y lleno de Dios, que aceptaba la gran vocación de ser Madre de todos los pueblos, hijos suyos en Cristo.

San Bernardo de Claraval, en una espléndida *homilía*, la cuarta, recrea un diálogo del creyente con la propia Virgen María, en el momento histórico y tan misterioso de la anunciación en Nazaret. Todo el mundo espera la respuesta de María y por eso Bernardo da prisa a la Virgen, haciéndole notar que en sus manos está el precio de nuestra salvación. Si consiente a lo que el ángel le propone en nombre de Dios, todos nos veremos librados; ya que si por la Palabra eterna de Dios fuimos creados, y pese a ello todos debemos morir, con la breve respuesta de María —un sí bien humilde pero cargado del futuro de la historia humana—, todos seremos restablecidos y llamados a la vida. De su respuesta depende el consuelo de los miserables, la redención de los cautivos, la libertad de los condenados, la salvación de todos los hijos de Adán. Y le aconseja que no lo rechace, que no se retrase, que no recele... sino que crea y diga que sí. ¡Todos estábamos en Nazaret pidiendo a la Virgen María su sí! Y le dice Bernardo: «*Abre, Virgen feliz, el corazón a la fe, los labios al consentimiento, las entrañas purísimas al Creador. Mira que el deseado de todos los pueblos está llamando a tu puerta. Si tardas en abrirle, pasará de largo, y después volverás con dolor a buscar el amado de tu alma. Levántate, corre, abre. Levántate por la fe, corre por la devoción, y abre por el consentimiento. Y la Virgen dijo: "He aquí la esclava del Señor; que se haga en mí según tu palabra".*»

Profundicemos las actitudes de la Virgen María para imitarlas:

- escuchar más la Palabra de Dios, dedicándole mayor atención,
- apartarse siempre del pecado y de la mediocridad de vida,
- responder con prontitud y generosidad a lo que Dios nos hace saber en la oración y en la vida de cada día,
- comprometerse a amar a todos, acogiendo los sufrimientos de quienes nos rodean,
- ir siempre más lejos de los cálculos y los miedos, la indiferencia y el egoísmo,
- y dar un sí muy generoso a Dios, pase lo que pase, sabiendo que lo que Él nos pida, seguro que será bueno para nosotros.

Esto es el Adviento: estar atentos y confiar en el Dios que llega, para abrirle en cuanto llame y nos encuentre velando, abiertos a responder un sí bien generoso a su llamada. Como María, la Madre Inmaculada, toda de Dios y toda nuestra.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Reunió constitutiva de la Comissió diocesana per al Sínode

La tarde del 13 de noviembre, al Seminario diocesano de La Seu d'Urgell i presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Responsable diocesà per al Sínode a Urgell, Mn. Antoni Elvira, es va reunir la Comissió diocesana que ha de coordinar els treballs dins la diòcesi per al desenvolupament del que el Sant Pare Francesc ha determinat per al Sínode.

Després de la pregària, Mn. Elvira va informar sobre els treballs ja realitzats en l'inici del Sínode a la diòcesi, que han consistit en la distribució a les parròquies d'abundant material, així com en diverses

conferències que ha impartit pels arxiprestats, i que el Sínode hagi estat l'objecte central de les temàtiques de les reunions del Consell Presbiteral, Consell Pastoral Diocesà i arxiprestos de la diòcesi. La Comissió va treballar en la preparació d'un esquema-guio marc per a les reunions sinodals pels diferents grups, el suport de la Comissió als arxiprestats on ho demanin, creació de material interactiu, la convocatòria d'una trobada entre els delegats diocesans perquè impulsin el treball sinodal, i la implicació dels professors catòlics, pares de catequesi, treballadors i voluntaris de Càritas, joves TxT.

La Comissió està formada per: Mn. Antoni Elvira, Responsable diocesà del Sínode; Mn. David Codina, Secretari del Consell Presbiteral; Sra. Ester Sibís, Secretària del Consell Pastoral Diocesà; Mn. Josep Montoya, Diaca permanent; Sra. Mariví Castaño, Subdelegada de Catequesi; i Sra. Cristina Ribot, Verge consagrada.

Visita Pastoral a Ordino

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va seguir el dia 12 de novembre la Visita Pastoral a la Parròquia d'Ordino (Principat d'Andorra), amb la trobada amb el Comú d'Ordino, les conselleres generals de la parròquia, i el Ministre de Salut, també de la mateixa parròquia i que es va fer present a l'acte institucional.

A la seva arribada fou rebut pels Hbles. Srs. Cònsols, Sr. Josep Àngel Mortés i Hble. Sra. Eva Choy, així com pel Rector de la parròquia, Mn. Joan Fenosa. Un grup d'infants li va voler cantar una cançó de benvinguda, que Mons. Vives va agrair-los molt.

Al Saló de Plens del Comú, el Cònsol Major adreçà paraules d'agraïment i benvinguda al Copríncep, assenyalant la proximitat que sempre ha mostrat l'Arquebisbe amb les persones: «Ben sovint ens heu demostrat que esteu al costat dels feligresos i de la parròquia, us ho agraeixo en nom del poble». L'Arquebisbe va encoratjar els presents a seguir endavant amb la tasca de govern de la parròquia i del Principat: «Som un país savi, venim de moltes generacions que ens ha fet el país que som. El nostre tarannà de compartir i d'avançar queda palès en les nostres institucions: el nostre parlament, de 1419, és el segon més antic del món. En aquest camí, trobareu

sempre el compromís del Copríncep en l'acompanyament institucional sempre que ho vulgueu». També va agrair el suport a les institucions andorranes i a la figura del Copríncep, i va valorar la tasca realitzada i la gestió duta a terme durant la pandèmia.

L'Arquebisbe va signar el llibre d'honor, va saludar personalment als consellers i, acompanyat dels cònsols, va visitar les dependències de la Casa Comuna saludant els treballadors. Després de dinar va conèixer les remodelacions que s'han dut a terme en els darrers anys al Centre Esportiu d'Ordino, acompanyat pels cònsols i també pel Conseller del Comú de Turisme, Esports i Dinamització, Hble. Sr. Jordi Sarracanta.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

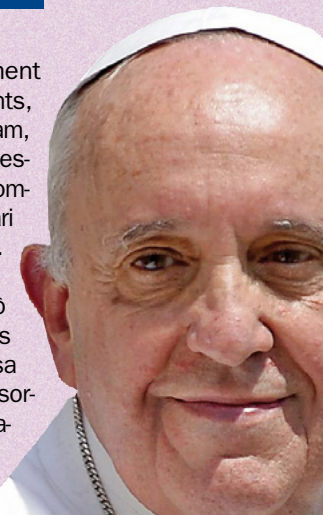

@Pontifex: «Resem perquè tots prenguem decisions valentes a favor d'un estil de vida sobri i ecosostenible, alegrant-nos pels joves que estan compromesos amb ell» (1 de setembre).

@Pontifex: «En el principi està l'Amor, l'amor de Déu. Tot el que és vida, tot el bell, el bo i la veritat ve d'allí, de Déu que és amor, com del cor i del si d'una mare neix la vida humana, i com Jesús, Amor fet carn, va néixer del cor i del si d'una Mare» (2 de setembre).

@Pontifex: «Davant l'agreuament de les múltiples crisis convergents, polítiques i mediambientals —la fam, el clima, les armes nuclears, per esmentar-ne algunes—, el nostre compromís per la pau és més necessari i urgent que mai» (4 de setembre).

@Pontifex: «Tots tenim oïdes, però moltes vegades no som capaços d'escoltar. De fet, hi ha una sordesa interior, pitjor que la física, és la sordesa del cor, que avui podem demanar-li a Jesús que toqui i sani» (5 de setembre).

El Consell Pastoral parla de l'inici del camí sinodal

El Consell Pastoral Diocesà d'Urgell va tractar àmpliament de l'inici del camí sinodal en la primera reunió ordinària presencial després de molt temps, que es va dur a terme el 13 de novembre al Seminari diocesà d'Urgell, que fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i per la Secretària del Consell, Sra. Ester Sibís.

La reunió va iniciar-se amb la beninguda del Sr. Arquebisbe i la pregària a l'Esperit Sant pel Sínode: «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió» i la *Lectio Divina* del text de Fets dels Apòstols cap. 10, sobre Pere i Corneli.

El Vicari episcopal de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, responsable del treball de la fase diocesana per al Sínode a Urgell, va presentar la temàtica del Sínode convocat pel Papa Francesc, que es va inaugurar a la diòcesi i a les parròquies el passat 17 d'octubre, i que ja ha estat presentat al Consell Presbiteral i als arxiprestos. També ha estat objecte de la primera jornada de formació permanent per a preveres i diaques, el passat dia 8 de novembre, amb una conferència del Dr. Salvador Pié-Ninot. Mn. Elvira va presentar una infografia amb les diverses etapes del Sínode que està previst que conclogui a Roma el 2023 amb el Document final, assenyalant que tota l'etapa preparatòria que es porta a les diòcesis també forma part del Sínode, i que aquesta ja és una primera gran novetat. L'etapa diocesana s'ha allargat fins al 15 d'agost de 2022 i és en aquest període quan els diversos grups parroquials, diocesans, moviment laicals, delegacions, Cà-

ritas, etc. hauran de treballar intensament amb l'objectiu d'escoltar-se recíprocament i per començar un discerniment que ajudi a aprofundir sobre la participació de tots.

La pregunta fonamental que guia aquesta consulta al Poble de Déu és: En una Església sinodal, que anuncia l'Evangelí, tots «caminen junts»: Com es realitza aquest «caminar junts» en la pròpia Església particular? Quins passos ens convida a fer l'Esperit per a créixer en el nostre «caminar junts»?

Per tal de treballar aquesta pregunta fonamental, des de la Diòcesi d'Urgell s'ha enviat a les parròquies una sèrie de materials: cartell, estampa amb la pregària a l'Esperit Sant pel Sínode, i dos qüestionaris: un més llarg, amb 10 nuclis temàtics per a aprofundir, i un més abreujat, amb 3 preguntes bàsiques. Es busca que la sinodalitat comporti que tot el Poble de Déu estigui en camí junt, que cada membre pugui dur a terme el seu rol fo-

ramental, unit als altres. Mn. Elvira també destacà com la finalitat del Sínode, i per tant d'aquesta consulta, no és produir documents sinó «fer que germinin somnis, suscitar profecies i visions, fer florir esperances, estimular la confiança, embenar ferides, entretenir relacions, ressuscitar una aurora d'esperança, aprendre els uns dels altres, i crear un imaginari positiu que il·lumini les ments, enardeixi els cors, i doni força a les mans» (Document Preparatori, n. 32).

L'Arquebisbe insistí en la necessitat de fomentar el Consell Pastoral Diocesà i els Consells pastorals parroquials com a òrgans previstos ja de participació, i es va produir un fecund i ric diàleg entre els membres del Consell que van destacar les diferents temàtiques i accents que, segons ells, el treball sinodal hauria de tenir en compte.

Tots els membres del Consell van rebre l'obsequi del Sr. Arquebisbe del llibre del Dr. Salvador Pié-Ninot sobre *La Sinodalitat com a «caminar junts» en l'Església*.

VISQUEM L'ADVENT

Els paisatges del pessebre

En aquest diumenge II d'Advent, el profeta Joan proclama des d'un paisatge ben concret: el desert. Un paisatge amb tot allò que comporta en la simbologia religiosa: silenci, necessitat d'aigua i aliments, neguits, solitud... És en aquest desert que Joan crida a la conversió del món i anuncia el que l'Esperit Sant ens envia per salvar-nos.

En la carta del Papa Francesc sobre el bonic signe del pessebre —*Admirabile signum*, AS— també se subratlla aquest aspecte dels paisatges que formen part del pessebre. Els paisatges de la geografia de Betlem descriuen turons, desert, coves, amb ramats i ovelles... i quan fem el pessebre mirem que hi siguin ben representats. Només així hi podem posar el portal, aïllat de tot arreu i tant prop de nosaltres que el podem contemplar; així és també com tota la creació representada participa d'aquest gran festa que es prepara amb el Naixement del Messies. I sempre intentem que es mostri la fosca nit, amb un cel de cartolina ple d'estels que omplen el firmament, però que no il·luminen prou. Amb unes muntanyes enfarinades cercant la sensació del fred en allò humà i espiritual en la que neix el Fill de Déu.

En aquesta representació d'un lloc aïllat, enmig del no-res, hi sortirà una lluminària que ho inundarà tot: vol néixer per a canviar els paisatges desèrtics i solitaris fets pel nostre egoisme. Vol refer les ruïnes d'edificis que hi posem, també del mateix portal, i que parlen d'una humanitat caiguda, corrompuda i deprimida, com ens diu la carta apostòlica. Aquest paisatge d'un món vell donarà pas al d'un món nou, que Jesús ens regalà amb el seu naixement. Ja no serà més negra nit, i el fred no ens farà arrupir, avergonyits de la nostra poca fe... Aquell desert donarà pas a un verger, ens caldrà —com en el pessebre— saber refer bé el paisatge interior de les nostres vides. Us proposo que en aquests dies d'Advent sapiquem començar a treballar per aconseguir-ho, no deixem la pregària i demanem, un any més, que Jesús neixi en els nostres cors i en el cor de l'Església.

Mn. Jaume Mayoral

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asella, vg.; santa Carme Sallés (Vic, 1848-Madrid, 1911), fund. Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.

8. □ Dimecres [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.; sant Joan Dídac Cuahutlatotzin.

10. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Arlaguer; sant Pau de Narbona, bisbe;

sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [So 3,14-18a / Sl 12 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), religiosa viuda, fundadora de les saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe agustinià; beat Joan Marinonio, prevere teatí.

Diumenge II d'Advent (C)

COMENTARI

«Tothom veurà la salvació de Déu»

El naixement de Crist és motiu d'una immensa alegria. Per això l'evangeli, en anunciar-nos la pròxima arribada del Messies amb la presència del precursor pren un to molt solemne; esmenta des de l'emperador als grans sacerdots: *L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador de la Judea... durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan rebé la paraula de Déu al desert i anà per tota la comarca predicant un baptisme de conversió.* I després concreta aquesta conversió: *Obriu una ruta al Senyor; s'alçaran les fondalades, s'abaixaran les muntanyes, el terreny escabrós serà una vall.* És a dir, cal treure tot orgull, omplir tota desconfiança, buscar la igualtat entre tots, rebre el baptisme de conversió que predica. I així arribarà la salvació definitiva no solament per al poble d'Israel sinó per a tot el món: *Tothom veurà la salvació de Déu.* Aquesta arribada del Salvador omple de goig tot el món. La primera lectura parla també de la joia de Jerusalem: *Engalana't per sempre, vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu. Déu farà que es vegi pertot arreu la teva resplendor.* Aquesta alegria, en aquest cas, ve motivada pel retorn de tots els exiliats: *Ara Déu te'ls retorna portats gloriósament com en un tron reial.* Per això demana *abaixar turons i omplir fondalades perquè Israel camini segur.* I així Déu conduirà Israel, ple d'alegria a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis. El naixement de Jesús és motiu d'immensa alegria. Pau ens diu que la seva pregària és plena de goig per tot el que han fet els filipencs per l'evangeli. I ara els demana el que pot ser la nostra preparació en aquests dies: *Que el vostre amor s'enriqueixi més i més perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu purs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits que donem per Jesucrist.* Aquest ha de ser el nostre camí durant l'Advent: esperar, amb profunda conversió i amb una gran alegria, l'arribada del Salvador i fer que el nostre amor creixi cada dia més.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'afflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriósament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

▶ Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida a Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R. Els altres pobles es deien: «És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells.» / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6.8-11)

Germans, sempre que prego per vosaltres la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui.

Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist. Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist.

I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 3,1-6)

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats. Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabrós serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

▶ Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalén, despójate del vestido de luto y aflicción que llevas, y vístete las galas perpetuas de la gloria que Dios te concede. Envuélvete ahora en el manto de la justicia de Dios, y ponte en la cabeza la diadema de la gloria del Eterno, porque Dios mostrará tu esplendor a cuantos habitan bajo el cielo. Dios te dará un nombre para siempre: «Paz en la justicia» y «Gloria en la piedad». En pie, Jerusalén, sube a la altura, mira hacia oriente y contempla a tus hijos: el Santo los reúne de oriente a occidente y llegan gozosos invocando a su Dios. A pie tuvieron que partir, conducidos por el enemigo, pero Dios te los traerá con gloria, como llevados en carroza real. Dios ha mandado rebajarse a todos los montes elevados y a todas las colinas encumbreadas, ha mandado rellenarse a los barrancos hasta hacer que el suelo se nivele, para que Israel camine seguro, guiado por la gloria de Dios. Ha mandado a los bosques y a los árboles aromáticos que den sombra a Israel. Porque Dios guiará a Israel con alegría a la luz de su gloria, con su justicia y su misericordia.

▶ Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Quando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,4-6.8-11)

Hermanos: Siempre que rezo por vosotros, lo hago con gran alegría. Porque habéis sido colaboradores míos en la obra del Evangelio, desde el primer día hasta hoy. Esta es nuestra confianza: que el que ha inaugurado entre vosotros esta buena obra, la llevará adelante hasta el Día de Cristo Jesús. Esto que siento por vosotros está plenamente justificado: os llevo en el corazón, porque tanto en la prisión como en mi defensa y prueba del Evangelio, todos compartís mi gracia. Testigo me es Dios del amor entrañable con que os quiero, en Cristo Jesús. Y esta es mi oración: que vuestro amor siga creciendo más y más en penetración y en sensibilidad para apreciar los valores. Así llegaréis al Día de Cristo limpios e irreprochables, cargados de frutos de justicia, por medio de Cristo Jesús, para gloria y alabanza de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año decimoquinto del imperio del emperador Tiberio, siendo Poncio Pilato gobernador de Judea, y Herodes tetrarca de Galilea, y su hermano Filipo tetrarca de Iturea y Traconítide, y Lisanio tetrarca de Abilene, bajo el sumo sacerdocio de Anás y Caifás, vino la palabra de Dios sobre Juan, hijo de Zacarías, en el desierto. Y recorrió toda la comarca del Jordán, predicando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: «Voz del que grita en el desierto: Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos; los valles serán rellenados, los montes y colinas serán rebajados; lo torcido será enderezado, lo escabroso será camino llano. Y toda carne verá la salvación de Dios.»